

20/5

Sveriges ambassadör

i Colombia, Ecuador och Panama, Torsten Brandel, har i Svenska Dagbladet publicerat en artikel om det sistnämnda landet, som i stort sett innehåller ett antal strödda notiser av den art man finner i varje uppslagsverk. Artikeln avser tydligen att göra reklam för Panama eller, kanske snarare, för hr Brandel i Panama. Den är värd att uppmärksamma från två synpunkter. Dels som stilprov; det är sällan man finner en sådan fulländning, med en otymplig och blomstrande stil utsökt avpassad till ett obetydligt innehåll. Dels på grund av sakliga felaktigheter i väsentliga punkter.

Den första anmärkningen kan illustreras med några nästan på måfå valda citat. "De central-amerikanska staterna är inte så små som vi i Europa ofta tror" ... "Säkert är att det finns tydliga element av vitalitet och framstegsvänlighet: den panamanska statskroppens ansikte." ... Brandel förklarar att Panama har "framtidsperspektiv, som med den faktiska folkökningen och den presumtiva företagsamheten som bundsförvanter kan ge det en plats inte bara i solen — vars nåd är garanterad — utan även i de lyckligt lottade och väl utrustade nationernas gemenskap".

Värre är de felaktiga sakuppgifterna. Hr Brandel ger en torftig översikt över Panamas författning, men berör inte det enda originella draget, nämligen försöket att införa ett slags parlamentarism genom rätt för deputeradekammaren att genom mistroendevotum avsätta ministrar. Vidare ger han ett allmänt friskbetyg åt Panamas politik. "Panama har gjort sig känt i Latinamerika för ordning och stabilitet. En revolution utspelade sig år 1931, och de allra senaste åren har varit präglade av politiska oroigheter, men man vill gärna tro

att en engångsomständighet orsakat dessa" ... "De internationella reaktionerna kan möjligen ... någon gång ligga på en annan linje än vår", säges det lika förnumstigt som orimligt. Men hr Brandel nämner inte eller har inte reda på revolutionerna av år 1941 och 1949, inte heller det remarkabla presidentmordet år 1955, efter vilket den nye presidenten anklagades för att ha mördat sin företrädare och efter några dagar efterträddes av en tredje president. Presidenten väljs på 4 år, men under 56 år har republiken haft 20 statschefer. Säkert är Panamas politik något mindre instabil än vissa andra latinamerikanska staters, men påståendet att landet gjort sig känt "för ordning och stabilitet" saknar milt talat varje grund.

Vill ambassadör Brandel fortsätta sin upplysningsverksamhet, bör han antingen begränsa sig till de rapporter till utrikesdepartementet där meddelanden av denna art, om de till äventyrs blir lästa, säkert inte verkar förvånande och oroande eller också ägna några dagar åt studium av det ämne i vilket han undervisar den svenska allmänheten.

21/5

Tryckfel

I gårdagens mellanstick om Panama uppgavs att presidenten vaides för fyra år, medan republiken på 56 år haft 20 statschefer. Den sistnämnda siffran beror emellertid på ett tryckfel; den riktiga siffran är 29. I själva verket har presidenterna på grund av revolutioner, mord osv alltså inte i genomsnitt suttit ens halva den i författningen stadgade tiden.